

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік . . . . 20 кор
на пів року . . . . 10 кор
на чверть року . . . . 5 кор
на місяць . . . . 1.70 кор

За границею.

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі число по 10 сот.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділі і руских свят • 5½ год. пополудни.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Домбровського (Хорунщини). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереження. — Рекламаци неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Керманичі московского конгресу.

(Конець).

«Наслідком такого поступку Родичева не прийнято тверскої ґратуляційної депутації ліберальних членів, зроблено «вигавор» всім членам земства, котрі ухвалили адресу, а Родичеву заборонено всякої участі в прилюдній діяльності і бути членом зборів земських і дворянських.

В пам'ятній річі з 17/29. січня 1895 про «пусті мрії» земців, дав Микола II відповідь на лояльну і невиразно ліберальну адресу тверску. Се було виповіджене війни російському конституціоналізмови, а сей крок витиснув пятно на цілій політиці в першій десятилітню володарства Миколи II.

«Родичев став адвокатом і не перестав також яко приватний чоловік політично освідомлювати і агітувати. Родичев, чоловік самостійного характеру, є може найзнаменитшим бесідником в Росії. Єго промова пориває щиростю і вагою, з якою він висловлює своє переконанє. Родичев є рішучим демократом, але мало прихильний для соціялістичних поглядів.

«Третій знаменитий бесідник є Микола Львов, член і бувший предсідатель губернского земского виділу в Саратові і дворянський маршалок в окрузі Балашові. Хирна постать слабовитого вигляду. Єго промова пориває серця, він промовляє до чувства, а образи, яких він уживає, є справді поетичні. Він є демократом з переконаня, але має також розуміня для історичної традиції. Від консервативних а навіть реакційних поглядів дійшов він до демократизму, завдяки науці політичного життя. Він є великим богатирем, власником

вельми-просторих посіlostий, а в єго лісах в балашівській окрузі наробили зворохоблені селяни великого знищення. Єго брат є генеральним консулом в Будапешті.

«Визначне становище в конституційнім руху займають братя Павло і Петро князі Долгорукови. Они обидва демократи, передовсім прихильники загального права голосованя. За Плевого заборонено Петрови Долгорукову царским приказом всякого права участі в прилюдній діяльності. Обидва братя положили нечислені організаційні заслуги около руху земского. Те саме можна сказати про князя Дмитра Шаховського, котрий особливо багато подбав про взаємини між земцями і іншими політично діяльними людьми. З заводу є Шаховський фільольоґом, спеціалістом в старорускій літературі, ученик радника двору проф. Ягіча у Відні, котрий свого часу був професором університету в Петербурзі.

«До демократичної фракції земських конституціоналістів належить Новосілецєв, дворянський маршалок в окрузі Темниковській, тамбовської губернії, Ковалєвський в Харкові і князь Юрий Львов, президент губернского земского виділу в Тулі, всі члени петергофської депутації.

«До земських демократів прилучив ся також, скілько знаю, і князь Сергій Трубецкий. Єго безнастанно в заграничнім днівникарстві мішають з єго братом князем Петром Трубецьким, губернским маршалком дворянским в Москві. Князь Сергій Трубецкий є звичайним професором фільософії в московській університеті, чоловік великої науки і визначний публіцистичний талант. Хоч він не є земцем, був однак речником петергофської депутації, але пам'ятний вислів про російський рух, що «се не ворохобня, але революція» не по-

ходить від него, але від єго брата, котрий тепер все ще належить до найнесміливіших конституціоналістів. Сергій Трубецкий, як сказано, прилучив ся до земських демократів, а рух сей зробив в нїм визначну публіцистичну силу (Єго днівникарске діло «Московская Недѣля» згнобила цензура, поки ще появило ся на сьвіт божий). На жаль не має він потрібного такту в трактованю питань, котрі в такій або сякій формі доторкують ся відносин конституційно-демократичного руху до революційних напрямів і сторонництв. Се показує, що даровитий професор виріс серед поглядів, котрі не годять ся з теперішнім революційним духом в Росії. Ся обставина не мала би значіня, наколиб кожда уступка в право або кожда безтактність в ліво не містила в собі небезпечности, що буде водою на млин політично безплідного і пустого революціонізму.

«Не знаю, чи поважний президент цїсарского господарского товариства ґр. Петро Гайдєн прилучив ся до демократичної програми. Думаю, що він є противник загального права голосованя і не є прихильником далекосяглої реформи аграрної. Колишній судия в петербургській апеляції був Гайдєн опісля директором канцелярії «комісії для подань до монарха». Але єго почутє правне не дозволило єму довго бути на тїм становищі. Поступові члени господарского товариства впали на добру думку вибрати ґр. Гайдєна президентом. На тїм становищі провадив він боротьбу з чиновництвом і був справдешним «президентом». Як про Едварда Сімсона справедливо говорено, що всякі збори бачили в нїм свого «уродженого президента», так можна се і про него сказати.

«Задачею московского конгресу було з неґативного боку відкиненє і осудженє

Іван Коссає.

„Титус“.*)

Они обі не любили єго. Якже єго любити. Титус прикрий, старий, дивачний, они веселі, молоді, де їм до него. А прецінь удавали перед людьми, а особливо перед бабусею, що жити без него не можуть.

Два рази денно заходили до него, хвилю кілька єму виключно посвячували, а се лиш тому, щоб вийти на сьвіт, показати хороші сукні, щоб приглянути ся людям, наслухатись музики.

Рано між 6. а 7. годиною виходила з першого поверха віллі «Леліва» бабуся зі своєю ясною двійкою.

Галя і Стефа, одна коло другої близенько, мов на шнурочку, ті самі у них очинята чорненькі, ті самі перкати-носикки, обі того самого росту, мов близнята, аж до землі сягаючі плащики біляві, на гальках округлі шапочки, в рученятах урукавичених скіркою, зграбисенькі парасольки.

О ті парасольки, они одні неслухняні псують гармонію сеї пари. Коли лишень Стефа під-

несла парасольку до гори, то Галина сейчас схилилась рукою до долини, і на відворот, хай лиш Стефина парасолька зачне рухатись, баянсувати, ого — Галина стане зараз мов нежива.

Парка жива, рухлива, легесенько посувається по парку, а бідний фірман бабуся, дрібонить що сила позаду, мормочачи від часу до часу монотно «на право», «на ліво», «вільно», «вільніше», «стати» і т. п.

Часом парка зноровить ся, що не нацмокаєсь бабуся фірман, що не назлостить ся, парка присядє на лавочці і аві руш дальше. А норопить ся парка особливо тогди, коли де на лавочці сидить який студент-молодик.

Бабуся фірман з далека кидає очима з під окулярів, а найно побачить якого молодого вітрогона — го... го... зараз ліци придержує і проганяє в противний бік.

Більший однак клопіт, коли парка сполохаєсь... гозить крий мати Божа, вириваєсь з енергічних бабусених рук, пропадає в гущавині і закрутах стежок.

Бабуся дрібонить з усієї сили, розпитуєсь, шукає — а що за крик, як розбрикана парка упадєсь знов в єї рученята.

І карає баруся, карає остро. «Цімерарєст» з балькону рушитись ціле пополудне не вільно.

На нічо прошеня, молєня, на нічо заклинаня, все пропадає.

Минувшого тижня бабуся-фірман на добре розлютилась — бож і було чого.

Рано парка норовила ся і присїдала майже на кождій лавочці — по полудни сполохалась — провала сьвітами.

Бабуся руки з лютоости і гніву ломала.

Годину цілу гонила по всіх алях, по годиві доперва знайшла — і погадайте, гєнь гєнь далеко за закладом парка найспокійніше забавлялась з двома вітрогонами-студентами в пилку.

Повєла грізно до дому.

Парасольки півнеживі, носили кінцями звернені до землі. Го-го, бабуся остра. «Цімерарєст» цілих два дни.

Що не наплакали єя, не намолили, бабуся ні і ні.

«А Титус бабусю, наш Титус, миж до него приїхали, як же то можна, бути тут і не ходити до Титка, ми єго так любимо...»

«Ні і ні. Титус тут приїде. Дівчата в плач — не помогло.

Через два дни сей любенький Титус, в двох хорошеньких скляночках, мандрував на перший поверх віллі «Леліва».

Риманів-Здрій 13.VII. 1905.

*) Назва жерела в Риманові.

Булігінського начерку, а з позитивного боку почин до широко задуманої і остро веденої агітації за конституційною реформою на основі загального права голосування. Основою сеї агітації мав стати вироблений в Москві земцями і демократичними публіцистами і в «Освобожденію» в Парижі оповіщений начерк російської конституції. Сей начерк здійснює, щоби ужити історичного порівняння, ідеї «democratie royale», про яку мрів і боровся Міраб'ю. Ся ідея ставила побіч себе яко формально рівноправні чинники націю, котра виявляла свою волю загальним правом виборчим, і цесаря. Ї вона отже монархічна а разом революційна. В складі репрезентації народної держити ся начерк двох палат, виста однак виходить після начерку в останній інстанції також з загальних виборів і творить, так сказати, центральну делегацію зреформованих на основі загального права голосування земств.

«Одначе значіне московского конгресу лежить не лише в проголошеню конституційних основ, не в оповіщеню програми — а в становищі супроти правительства, в недвозначній заяві волі до боротьби, змаганя до революції. Се надає московскому зборови такого драматичного, далекосяглого характеру. В Москві вигворить ся тепер не лише конституційно-демократичне войовниче сторонництво, але також повстане російська революція яко пляновий рух і невідкличне рішене. З таких рішень і подій витворюють ся боротьби і зобовязаня, котрих наслідків годі предвидіти. Одного сподіваю ся із сего: витвореня російської народности.»

З драм. Товариства ім. Котляревского. (Звіт з діяльності Виділу за 1905).

Виділ Товариства уконститутований на засіданю дня 9. лютого, а зміненій з часом о стілько, що по виступленю п. д-ра Коцюби з Товариства, остає до сего часу без заступника голови, а по виїзді зі Львова секретара п. Боднара, покликано на его місце заступника п. Войцеховского, відбув 7 засідань, на яких обговорював способи, вказуючі дорогу до сповнення ціли Товариства, се є до плеканя та розвиваня драматичної штуки в українсько-руській мові, а крім того способи красшого розвитку Товариства, справу будови театру, видавництва та інші.

Щоби досягнути намірену цілю, Виділ звернув бачну увагу на обставину, що вже через чотири роки краввий Виділ не розписує конкурсу на українсько-руські драматичні твори мимо того, що краввий сойм ухвалив був з краввої субвенції для театру рік річно відшибати 1500 К на конкурсіві нагороди задля розбудженя творчости на поли рідної драматичної літератури. В тій справі вислав Виділ Товариства письмом до краввого Виділу з просьбою о представлене стану сеї справи а евентуально о оголошене нового краввого конкурсу. Відповідь краввого Виділу на отсе наше письмо є Вп. читачам «Руслана» звісна, бо з днем 29. VI. 1905. р. розписав Виділ краввий конкурс на рускі драматичні твори і покликав конкурсому комісію, до котрої з нашого Виділу належить п. проф. Г. Огоновский.

Не меншої ваги видалась для Виділу також діяльність «Артистичної комісії для надзору руского театру». Комісія ся установлена краввим Виділом дня 29. марца 1899. р. на три роки, має наглядати над артистичною стороною діяльності рускої народної сцени, результати своїх помічень подавати до відомости краввого Виділу в чвертьрічних звітах разом з опінією і внесками що до виплати субвенції. Однак від часу свого установленя вона ані разу не збрала ся, ані разу не оголошувала жадних звітів, статистичних дат або загального осуду артистичної діяльності театру. Тому Виділ Тов-а ім. Котляревского звернув ся до Виділу «Рускої Бесіди» яко властительки театру з просьбою о пояснене, чи існує взагалі артистична комісія Виділу краввого, який єї склад, чи і як уконститутовала

ся, який єї регулямін та в який спосіб сповняє вона наложені на ню обовязки? евентуально які заміри хоче підняти Виділ Товариства «Рускої Бесіди», щоби покликати до життя і діяльности згадану комісію? На се письмо відпис ся Виділ «Рускої Бесіди» в тій справі до краввого Виділу, а сей зреорганізував згадану комісію, в котрої склад входить тепер з нашого Виділу п. проф. др. В. Коцовский.

Виділ підняв також замір засновати при Товаристві осібну комісію, котра малаб старати ся о придбане українсько-русского драматичного репертуару. На жаль мимо дворазових запросин Виділом пропонованих членів сеї комісії, уконституоване єї не могло відбутися задля незвичайно малого числа присутних. Притім годі помінути, що надібно річ мала ся і з надзвичайними загальними зборами для вибору заступника голови. Обі ті обставини впливають некорисно на змаганя і роботу Виділу, котрий мусить числоти також на поміч членів Товариства. Проте Виділ рішив ся по фєриях ще раз скликати збори і зорганізувати згадану комісію і був би лиш вдячний тим, що публично піднесли би голос в тій справі.

Я перше так і тепер звертав ся Виділ до многих осіб у Львові як і на провінції з просьбою о привіднуванє членів. В той спосіб придбало Товариство сего року звичайних членів 15.

Відтак Виділ розсилав цеголки, листи для збираня жертв, старав ся про урядженє відчитів (котрих було 2: проф. Чайківського і і д-ра В. Щурата) і вистав сценічних.

Заходом артистично-технічної секції були дані три аматорські представлення: «Катерина Чайківна» штука преміювана на конкурсі Виділу краввого, і дві штуки преміювані нашим Товариством: «Доля жартує» і «Ілько Пацак». Дві послідні, крім Львова, були дані і в Перемишлі. Всі вони під зглядом виконаця випали дуже добре, зате слабо під зглядом касовим, бо Товариство задля браку піддержки своїх змагань зі сторони рускої публіки мало з тих вистав недобір, тай не успіло збільшити виставами фонду будови театру.

Тим однак секція не знеохотилась, противно, підчас фєрий дасть представлення в кліматичних місцевостях, а від вересня готувить для Львова цілий ряд сценічних вистав.

Майно Товариства: а) Видавництва власні. Випуск I. «Наталка Полтавка» текст 185 прим. по 40 с; випуск II. «Наталка Полтавка» партет. з текстом 120 прим. по 2 К; випуск III. «Ворожити» 1593 прим. по 1 К; випуск IV. «Заверуха» і «Два домки а одна фіртка» 367 прим. по 50 с; «Настоящі» 268 прим. по 50 с.

Видавництва, що гроші з їх розпродажи призначені авторами на фонд будови театру. 1. Чоловік чести 60 прим. по 1-30 К; 2. Завіщане 98 прим.; 3. Весілівка 7 прим.; 4. Боян 14; 5. Коляди 7 прим.

Всі ті штуки можна замовляти в Товаристві (Рынок ч. 10). На провінцію виславсь в більших скількостях за посліплатою а в менших за попередним надісланем належитости.

Каса Товариства представляєть ось так: Приходи: Вкладки членські 348 К 35 с, добровільні жертви 220 К 93 с, за цеголки і на викази 49 К 44 с, з представлень 535 К, за видавництва 30 К 19 с, разом 1.183 К 91. Розходи: Адміністрация 148 К 60 с. Кошти вистав драм. і книжки до бібліотеки 686 К 27 с. Гардероба і репертуар 834 К 87 с.

Маєток Товариства збільшив ся о 349 К 4 с. Уміщений на книжочку Ч. 222/II в Тов. урядників і священників у Львові.

Виказ вкладок, що вплинули до Товариства від початку цвітня 1905: Декларовані датки: з Відня: Подляшевский радн. суд і др. Бабій 20 К, др. Скіслевич, др. Кулачковский, др. Бережницький, др. Барский, др. Длужанський, др. Дакура, пред. суд. Ковальский, радн. суд. Левницький, радн. суд. Бучацкий, секрет. надворн. канцеляр. Левницький, полковник Павлюх, п-а Ольга Устиянович, Кидайский, Явєцкий, коміс. пол. Бачинський, Товариство «Родина» і Ів. Стецьків по 10 К. ПП. Дяків, Бородайкевич, Грабович, М. Яворский, Кошак, Т. Бачинський, Лучаковский і Дністрянський по 5 К, крім тих з меншими датками Вп. Віновска, Прокешівна і п. А. Бачинський. На то прислав до тепер Вп.

Ю. Ніжанковский до Товариства 100 К. За книжки: Слезюк 2-40 К, о. Лотоцкий 7-42 К, о. Чайковский 1-10 К, Ант. Буряник 60 с. Добров. датки і вкл. членські: Посол Юл. Романчук 50 К яко другу часть вкладки члена добродія. Ас. Янів з Ярослава 12 К, «Круж. укр. дівч.» 31 К, Теоф. Волошиньска з Городенки 30 К, «Кружок укр. дівчат» 14-30 К, Дністровики в червні 3-25 К, в липні 6 К, Давидович з Журавна 3 К, М. Кушніренко 2 К, Ю. Балницький 1 К. За цеголки: Ом. Сполітакевич 8-44 К.

Всім жертводавцям складає Виділ отсею дорогою подяку а своїх прихильників просить о зеднуванє членів для Товариства, а дальші датки на будову театру і о зворот грошей так до цеголки як і з пушок Товариства. — Виділ.

Япаньско-російска війна

Нерівні сили.

Войнний справознавець «Руск. Ведомостей» п. С. К. пише: З прибутем нових полків, які находяться в дорозі, ген. Лєнєвич буде розпоряджати величезною армією, якої Росія доси ще нігде не поставила на тереві війни. Наша манджурска армія з початком осени має складати ся з 16 корпусів, 28 піхотних і 6 козачих дивізіій, 6 піхотних і 3 кінних окремих бригад, так що разом збере ся в Манджурії 64 штабів, тому не буде можна дивувати ся, як до трех армій ген. Куропаткина, Кавльбарса і Батянова додадуть ще четверту армію. Російська армія в Манджурії, крім війська остаючого поза фронтом Лєнєвича, буде з осанією числоти 607.000 жовнірів з 2012 пушками. В нинішню хвилю армія Лєнєвича без сумніву далеко менше чисельна, бо 19. корпус з артилерією находить ся ще в дорозі. З початком липня у всіх трех арміях Лєнєвича не могло бути більше як 448 баталіонів піхоти, 1838 пушок і 92 інженерских відділів. Номінальне число армії доходило до 567.000 жовнірів, а дійсну силу можна числоти на 450.000. Япанці по прибутю трех нових дивізіій мають 36 дивізіій з 600.000 жовнірами і 2 400 пушками, і маршалок Ояма може станути до рішучого бою. Всі є тепер того погляду, що ген. Лєнєвич до побіди над Япанцями потребує мати велику перевагу над ними. Тимчасом перевага є по япаньській стороні.

На Сахаліні.

Япанці забрали вже цілий Сахалін. З япаньської головної квартири доносять тепер урядово з Токію, що армія сахалінська дня 24. с. м. розпочала висідати на острів коло Алкови, не стрітивши ніякого опору. Адмірал Катасака, командант ескадри висланої на північ, доїс, що его ескадра супроводила транспорт війська. Друга ескадра, вислана під проводом адмірала Дева, рекогноскувала побереже, а відтак задержала ся коло Александровска, столиці острова. Моряки вийшли на беріг, а не стрітивши нігде опору, об'адили місця потрібні до висадженя війська. Військо вийшло відтак на беріг, а моряки вернули на кораблі. Неприятель спалив місцевости Пуміна і Анкова. Александровска не підпалено. Япаньску флягу вивішено на губернській будинку і інших домах. Япанці не мали ніяких страт.

Здає ся, що Росіяни побоюють ся вже облоги Владивостока, бо начальний командант сеї кріпости видав позавчєра приказ, щоби всі особи, належачі до війск портових або морских котрі тепер знаходять ся в районі кріпости, в тім також і залози перебуваючих в порті кружляків, стояли під командою начального команданта кріпости. Командант порту є безпосереднім товаришем команданта кріпости і видає в порозуміню з ним всякі зарядженя що до маринарки.

Розділ між Швецією а Норвегією.

Як звісно, шведский король Оскар зложив справу розділу Унії в руки шведского парламенту. Обі палати сего парламенту прийняли ся до порішеня сеї важної державної квестії з цілим

супоком і пильністю. Свідчить про те з одної сторони скоре поладжене справи, з другої сторони дуже умірковане становище, яке занято в справі розділу Унії. Між усіма, які поставив шведський парламент, нема ні одного, щоби відносило ся до якоїсь «історичної місії», до «моральних обовязків» і т. п., в які люблять пристроювати ся національний шовінізм, а носять на собі чисто купецку ціху зямного обчислення.

Шведське законодавче тіло жадає іменню, щоби Норвегія знесла ті кріпости на шведській границі, які, очевидно в перевиджуваню недалекої розлуки, побудувала від сторони Швеції. Се буде одною з найтяжших трудностей до згоди, тим більше, що шведський парламент ухвалив рівночасно на кінци своїх постулятів затягнене 200 мільонів позички «на всякий випадок». Отже коли Шведам потрібні гроші, то тим більше Норвежцям, які абсолютно не можуть стати агресивною стороною, потрібні є кріпости «на всякий випадок».

Дальші услівя представляють вже менші трудности і є чисто економічної натури. І так зажадано від Норвегії, щоби дозволила північним Ляпанцям переганяти їх реніфери також на норвезькі пасовиска, бо бувають роки, в яких їм шведські не вистарчають. Шведський парламент взаує при тім, що навіть Росія не боронить бідним Ляпанцям випасати моху на далеких, північних пустарях, що становить пасовиска для реніферів, то тим більше не повинна сего чинити і сусідна Норвегія, бодай з чисто людських зглядів.

Також в інтересі шведської торгівлі іменню залізного експорту жадає шведський парламент, щоби Норвегія не боронила уживаня своїх пристаней, особливо пристани в Християніта зобовязала ся не накладати жадних виїмкових цілв на шведських торговельників.

Вкінци застерігає ся Швеція, що скидає з себе відвічальність за цілість і безпечність норвезького побережя. Шведські мужі стану є того пересвідченя, то в разі якоїнебудь заграничної небезпечности Норвегія не буде в силі оборонити себе успішно ні на морю, ні на суші, тому з гори відсуває від себе примус оружної помочи. На сю послідню точку Норвегія очевидно пристане зовсім радо, так як прийняла шведське жаданє, що до способу розвязаня Унії.

Іменню заявив шведський парламент, що аж тоді буде вважати волю норвезького народа рішучою, коли за розділом Унії заявить ся або нововибраний штортінг, або плебісцит цілого норвезького народа. Після норвезької конституції король не має права розвязати штортінгу, хіба відпочити на два місяці, а що каденція теперішнього штортінгу кінчить ся аж з кінцем 1906 року, то справа могла би проволічи ся. Тому теперішній штортінг вибрав дорогу плебісциту, а вибрав єю тим радше, що посредством него виявить ся найяснійше воля цілого народа. Певний свої справи, штортінг установив вже день для виконаня плебісциту на 13. серпня. Спосіб его переведеня буде той сам, що при виборах до штортінгу, а новоуправні виборці мають самі уїмнути ся о своє право. Голосувати ся буде тільки «так» або «ні», а вислід в телеграфічній дорозі має бути пересланий того самого дня до центрального бюра, яке зараз таки оголосить вислід того рідкого в історії всенародного голосованя.

Жовта небезпечність.

Жовта небезпечність проявляє ся під добу в двоякій формі. Однак в виді мілітарної японської сили загрожує передовсім Росії, друга в виді зростаючої хінської самосвідомости і солідарности виступає против Америки. Іменню Америка в інтересі своїх робітничих і дрібнокупецьких кругів видала закони против Хінців, обмежуючі сильно їх іміграцію. Обурені тим великі хінські торговельники постановили перед кількома місяцями бойкотувати американські товари і вже тепер перевели свій намір в ділі. Köln. Ztg. пише, що успіхи сего бойкоту загрожують поважно американську торгівлю і мали сей наслідок, що американське правительство вже інші струни натягає для хінської пригравки. В посліднім часі Америка намагала ся продукти

своїї індустрії наміщувати в Хінах, де дотепер виключно Англія і по части Німеччина мали свій ринок збуту. Тож бойкот хінських торговельників против американського вивозу годеванести американському промислови найтяжчий удари тим більше, що імпорт до Хін може відбувати ся тільки за посередництвом хінських гуртівників.

Що більше, сї хінські торговельники вчинили дуже енергічний крок дальше, заявляючи, що з повною солідарности підіймуть заострений бойкот на все, що американське, коли закони против Хінців до 1. серпня не ставуть змінені. В тім випадку мають увійти в жите слідуючі постанови: 1) Жаден Хінець не буде американські товари як також і машини ані купувати, ані уживати. 2) Хінські торговельники не будуує ладувати жадних товарів на американські кораблі, навіть коли би їх старали ся до того намовити агенти. 3) Хінці не повинні посилати своїх дітей до шкіл, які стоять під наглядом Американців. 4) Жаден Хінець не повинен шукати занятя в якій небудь американській фірмі. 5) Хінську прислугу в американських родинях треба довести до зміненя служби.

ВІД АДМІНІСТРАЦІИ. При змін місяця просім наших Вп. Передплатників о скорє відновленє передплати, зглядчо о вирівнанє залеглостий та о приєднуванє нам нових передплатників.

НОВИНКИ.

— **Календар.** В неділю: руско-кат.: Марини; римо-кат.: Авдона і Сенни. — В понеділок: руско-кат.: Еміліяна, Якінта; римо-кат.: Ігнатія Льйоли. — Ві второк: руско-кат.: Макрини; римо-кат.: Петра в ок.

— **На інтенцію Тов-а св. Ольги** відправлено в день св. Ольги (24. липня) службу Божу в церкві катедральній в Перемишлях, в Дубравці, в Закопанім (Всч. о декан Сілецький з Жужеля), в Хлопівці, в Уневі, в Утішкові, Цішках, в Олеську і в Закомарю. — *Виділ.*

— **Із Станиславова.** Подає ся отсим до відома всіх інтересованих, що Виділ Товариства педагогічного в Станиславові з огляду на більший вплив молодіжи шкільної задля повстаня рускої гімназії задумав заснувати з 1. вересня 1905 інститут для молодіжи богатшої, тому що біднійша молодіж зможе ледви поміститись в двох бурсах. Виділ поведе той інститут по всяким новочасним вимогам, постарася ся о відповідне приміщенє для молодіжи, о здоровий харч, а нагляд дидактично-педагогічний поручить одному із професорів гімназії або священикови. Оплату за удержанє назначувє ся якои що 36 К місячно. Як зголосить ся більше число, то оплата може бути знижена. Зголошеня приймає ся найдальше по день 10. п. ст. серпня під адресою: Вп. Рибчук, проф. гімназії, тепер у Дорі п. в місци.

— **Товариство „Народна Гостиниця“** подає до відомости рускої суспільности, що оноді заключило умову на будову триповерхового нового готелю для «Народної Гостиниці» у Львові (угол улиці Сикетуської і Костюшка) і умову сю задатковано в маючім побудувати ся готелю буде містити ся також реставрація і каварня. Сим набутком товариство вдоволить певно бажаню широких кругів нашої суспільности, бо публіка наша приїзджача до Львова за своїми орудками буде могла примістити ся в своїм народнім готелю і поживити ся та покріпити ся у власній реставрації. В перших роках свого істнованя товариство не могло розвинути ширшої акції, але за то збирало засоби потрібні до якої небудь акції в тім напрямі. Відтак і не лучала ся добра нагода до купна власного дому, а хоч і лучала ся, як н. пр. купно «Браківського Готелю», то се купно було низько задатковане і треба було вдоволити ся зворотом подвійного задатку. Щоби однак розпочатє діло згаданого будови довершити, треба до того помочи нашої суспільности. Будова згаданого готелю, що становити буде велику каменяцію о двох фронтах при перворядних уликах міста, вимагає значних капіталів, а не менше значної суми треба буде також на его урядженє. Тому наша суспільність повинна поспішити з грошевою підмогою, чи то вписуючись в члени і складаючи уділя (один уділ 20 К) і 2 К вписового, чи то складаючи в товаристві свої капітали на вкладковій книжочці, від котрих товариство буде платити 5 процент. Льокація капіталів є певна, бо недвижимість, що є товариство набуває, дає як найлучшу поруку.

— **Вінчанє п. Івана Комаринського,** ц. к. авскультанта суду у Львові, з п-ною Стефанією, дочкою д-ра Мирона і Ольги Яюсів, відбуде ся

дня 8. серпня о 8. год. вечером в церкві св. Миколая в Сокалі.

— **„Russische Gasse“.** Стару і зовсім затерту назву в часів німеччини у Львові: „Russische Gasse“ на Успенській церкві казав Старонімецький інститут на ново намалювати на спомин своїй матушці. Як та улица має називати ся, повинен рішити магістрат. Подібний дивогляд є також в Чернівцях, де «ул. Руска» називає ся «Russische Gasse».

— **Конкурс на посаду апікарта** при краєвім Архіві актів гродських і земських з річним адютом 600 К розписав краєвий виділ з речянцем вношеня подань до 31. серпня с. р.

— **На будову дому львівського „Сокола“** зложили (в коронах) отсі Впов. Дуброді: Андр. Федор 1, о. В. Носковський з Соколина 5, Олександр Сопотницький 1, Микола Бучацький 2, Сидір Винників 1, Адольф Рапп 2, Зенон Попович 2, Семен Ручка 3, Ілько Пак 1, С. Винників 2, 10, Мих. Кривяк 2, Юліян Гарух 2, «Кр. Тов-о урядн. і свящ.» у Львові 15, Павло Мазурек з Пель (Pöhl) 5, А. Утриско 0, 40, др. Ярослав Кулачковський 20, Ол. Пеленьський 1, Гулевич 0, 08, Антін Миськів з Тисьмениці 20, Павло Ковальський з Кобиловолок 3, Оленка Леонтовичівна (складка) 8, Володимир Галицький з Вижиці 1, Стефан Кордюк 1, Теофіля Волошинська з Городенки 3, Мих. Яцків (прогр. заліжка) 2, о. Омел. Білинкевич з Дрещави 5, Ів. Зарицький 1, Іванна Ковальська з Ясениці сільної 4, Фільомена Лопатинська 20, о. Мих. Скородинський з Підмихайла 5, Галаревич 0, 12, Н. Н. з Золочева 4, 20, о. Євген Чубатий з Деревлян 3, Наталка Рейтаровичівна 7, о. Яків Сінгалевич з Романова 4, о. Андр. Пеленьський з Книгинич 10, Ірина Рибчаківна з Домажиря 10, Тимковичівна з Желдця 20, «Сокол» в Скнилові 20, Захар Садовський 14, Красноопера 0, 06; — з пушок: в Товаристві урядників і священиків у Львові 13, в «Сокольській Базарі» 1, 85+5+3, в «Народній Торговлі» в Збаражці 5, на виставі фант. льот. „Сокола“ 6, 16, Теофіля Волошинська з Городенки 10, в «Рускій Касині» в Калущі 5, 60, в „Товаристві кредитовім“ в Тернополі 75, 7; за облігаці: Іван Белей 3+3+4.

Дальше зложили жертви на потреби львівського «Сокола»: Ольга Олевинська 1, з нагоди концерту: п. Опрыск 1, Є. Ексіц. намісник гр. Андрій Потоцький 30, п. І. Саварин з Буска 1, п. І. Зарицький 3, п. Василь Нагірний 5.

За всі датки складаємо щире спаси-Біг всім Впов. жертводавцям і поручаємо ласкавій памяти нашої суспільности наше товариство. Гарразд! — *Старшина «Сокола» у Львові.*

Всячина.

— **Наслідки нерозваги.** Із Станиславова доносять: В 31. полку артилерії, який тут стоїть залогою, лучив ся оноді сумний випадок. Підфіцяр Сохацький з легководности приложив папіроску до пороху на муніципійнім возі по повороті в вправ. Порох вибух і попарив трех жовнів а між ними і Сохацького. Всіх трех попарених передано до шпиталю.

— **Зїзд сионістів** відбуває ся від кількох днів в Базилей в міській касині, при більшій участі делегатів чим попередніми роками. Між учасниками зїзду є дві противні собі групи т. зв. Палестинців і територіялістів (Угандистів). Перші держать ся вірно базилейської програми сформулованої Герцлем, на першим зїзді, словами: „Сіонізм є поворотом до жидівства перед поворотом до жидівської вітчизни“. Они не хочуть чути про ніякі зміни сеї програми, хоч свідомі трудностей, які стрічає ідея відзисканя Палестини. Другі т. зв. територіялісти згодили би ся на всяку иншу територію, аби лише запевнити свому народови спокійне жите, але з власною автономією. На сегорічнім зїзді в Базилей мають перевагу Палестинці, однак територіялісти мають вести обструкцію і твердо попарити свої погляди так, що готові навіть зірвати конгрес. На руку їм темперамент теперішнього председателя зборів д-ра Макса Нордава, котрий має вправді поважанє і мир у обох сионістичних груп, але своєю завязатости може довести до крайности. Першого дня нарад зїзду промовляв Монтефіоре з Англії за програмою Палестинців, а проти Угандистів.

— **Великий запис.** Померший оноді в Чернівцях емєр. президент суду Сімонович записав ціле своє майно тамотній «Czytelni i polsk-ij». Запис обнимає дім вартости 60.000 К і вартісні папери на квоту 40.000 К. По оплачено легатів і спадкових належитостей дістане Czyt. p. 70.000 К готівкою.

Наука, штука, література.

(Книжки надіслані Редакції).

— **Видання Української Радикальної партії:**
Ч. 2. **Чому у нас досі нема доброго ладу?** Написав Леонид Яворенко. У Львові 1905. Стор. 70, 16°.

Ч. 3. **Як люде прав собі добувають?** Написав С. Ярошенко. Львів 1905. Стор. 34, 16°.

Ч. 5. **Швейцарська спілка.** Написав Михайло Драгоманов. Львів 1905. Стор. 40, 16°.

Ч. 6. Лист до царя Миколи II. Л. Толстого. Львів 1905. Стор. 21, 16°.

Ч. 7. Червона квітка. Збірка віршів. Львів. 1905. Стор. 32, 16°.

Телеграми

з дня 29. липня.

Будапешт. Magyar Ország нотуючи чутку, що в вересні має міністер заграничних справ, гр. Голуховський уступити, а його місце має заняти гр. Стефан Тіса, додає, що та вість у віденських кругах не находить віри.

Льондон. Япанські передні сторожі завняли кілька позицій на полудневім березі ріки Тумен. Росіяни без опору дофнули ся на північ і спалили за собою мости на тій ріці.

Берлін. Лос. Анз. доносить, що морска комунікація з Владивостоком стала зовсім перервана.

Християнія. Штортінг ухвалив на внесенє комісії, аби в справі розриву шведско-норвєскої унії зарядити дня 13. серпня с. р. загальне народне голосованє.

Копенгага. Цісар Вільгельм приїде ту в понеділок 31. с. м. і має запроєктувати реконструкцію скандинавскої унії між Данією, Швецією і Норвєгією.

Петербург. «Новос Время» пишучи про зїзд цісаря Вільгельма з царем Миколою, доказує, що із становиска француско-росийского союзу, можна сей зїзд порівнати зі зїздом президента Любета з англійским королем Едвардом, бо як тамтой зїзд не пошкодив француско-росийским відносинам, так і сей не пошкодить. Зїзд двох монархів має велике значінє з огляду на початі мирові переговори, бо він є запорукою содїдарности європейских великих держав і доказом мирних відносин між державами.

Оголошенє.

На просьбу родичів та опікунів, що послають учеників до бучацкої гімназії, отворив монастир ОО. Василян в Бучачі конвікт, адаптуючи на се великим коштом цілий будинок гімназьяльній так, що в єго просторих комбатах мають ученики вигідні, окремі салї спальні, окремі до науки, окремі до забави, осібну їдальню, бібліотеку, салю концертну ітп.

В минувшій році шкільнім змішшло уміщенє в конвікті 28 учеників; крім двох, всі дістали добрі кляси і обичаї, п'ятох було відзначаючих.

Не слїдуючий рік 1905/6. приготовлено місця на 40 учеників Услїва прїняті: Місячна оплата 50 корон. Ученики дістають в конвікті крім мешканя і харчу також пранє, опал, свїтло, обслугу, в потрібі поміч лікарську а поза шкільними годинами зістають все під доглядом і опікою осібно на се призначеного свїященника.

З виправи має ученик принести крім приписаного шкільного мундурка — подушку, ковдру, кошик на постіль, 3 простирала на сївник, 3 простирала на ковдру, 4 пішєвки, 6 ручників, 6 сорочок, 6 калісонів, 12 хусточок і 12 шкарпеток.

Речинєць до зголошеня назначає ся час до 10. серпня. На случай, коли би не зголосило ся достаточне число учеників, буде монастир примушений відступити від наміру удержуваня конвікту, о чім повідомлено би інтересованих зараз по упливї 10. серпня.

Зголошеня просимо адресувати: О. Марьян Повх, Ч. С. В. В. ректор монастиря і конвікту в Бучачі. 4—5.

Colosseum в пасажи Германів

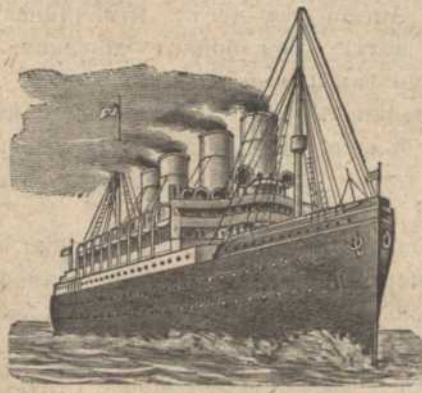
при ул. Соняшній у Львові.

від 1. до 16. серпня 1905.

Нова сензацийна

програма.

Щоденно о 8. год. вечер представлєнє. В недїлі і свята 2 представлєнє о 4. год. попол. і о 8. год. вечером, Що п'ятницї High-Life представлєнє. Білєти вчаснійше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. З куплєним білєтом на фотелї, льожї і рядні крісла можна їхати даром на представлєнє омнібусами Кольосею, які ждуть коло Віденської Каварні.

Д о Америки і Канади

перевозить найдешевше і busідно
ЛІНІЯ КУНАРДА
заступництво для Галичини
ЙОСИФ АЙЛЄ
у Львові, улица Браєрівска ч. 6.

Кашель!

Хто на него терпить, най уживає ви-пробованих усмирюючих і смачних

Kaiser's Brust-Camarellen

2740 нотар. потверджених свїдоцтв стверджує певний успїх при кашлю, хрипці, катарі і флегмі.

Пачка 20 і 40 сотників. Правдиві лише з маркою охоронною «Три сосни». Склади: у Львові: С. Гай, аптека; Зигм. Рукер, аптека; Петро Миколай і Ска, дрогуєрия; Якоб Вайзер, аптека; О. ф. Віклер і Сян; Кароль Палєвский, аптека; Ів. Пивелєс; М. Лазєвский аптека; Адольф Апшєвази, аптека під зол. слоном; І. Шпєс-Поратинський, аптека; Антон Ербар; Едмунд Курпер, дрогуєрия; Лев Калєр, аптека в Бродах; Ноахим Фрїдман, апт. в Миколаєві; Зигм. Ротєнберг, аптека в Олєську; Герм. Енглєндєр в Перемишлянах; Мартин Собєль в Стрию, Д. Роїнгер, апт. в Збарові; Моріц Бібрінг, апт. в Станиславові; Стан. Бурса, в Косові; Юліан Новицкий, апт. в Печєніжині; Е. Стєнцєль, апт. в Коломиї; Адольф Дурєтер, апт. в Бережанах; Зигм. Ля дес, аптека в Вишнівчині; Володислав Наглік окр. апт. в Бережанах; Б. Фальк, дрогуєрия в Станиславові; І. Б. Лїнк, дрог. в Ярославі; Е. Гєллєр в Надвірні; С. В. Лянгінгер в Самборі; Др. Юл. Францос, апт. в Тернополі; Вільг. Ландєсберг, апт. в Бродах; Здислав Завалєвич в Камінці; Г. М. Фїшер апт. в Станиславові; Аптека під Білим Орлом В. Філіппа в Н. Санчі; Лавр. Цїмерман маг. фарм. в Підволочисках; Ігн. Гєшєлєс, апт. в Городнї; Ст. Фалішевский, апт. в Балигороді.

Композиції Ярославенка на фортеп'ян

* „ЛЮБОЩІ“ *

вальці по К 1-50,

* ШІ-ий Народний Марш *

по К 1-00

продають ся по всіх книгарнях у Львові і в Перемишлї, в Станиславові у Штавадхєра, в Чернівцях у Пардїнього, в Самборі у Гайзіга в Тернополі у Комонєвского і в Коломиї у Оренштайна.

Контора виміни
ц. к. упр. гал. акц.

Банку Гіпотечного

2 купує і продає
всіякі
папери цінні
і МОНЕТИ

по найдешевшїм курсї денним не числячи ніякої провізії.

Лєв Лопатинський.

Сольо терно

оповіданє з льотєрийних пригод. — — —
— Цїна 30 сот. —
Набути можна в Ставропольській книгарні.

Що року горять хлопські мільони неасекуровані!

„ДНІСТЕР“

Товариство взаїмних обезпечєнь у Львові (Ринок 10) одинокє рускє Товариство асекурацийнє обезпєчає будинки, движимости, збіжє і пашу на случай пожежи. По пожарі виплачує „Дністер“ зараз відшкодованя; оцінку шкід переводить разом з місцевими членами; через 12 лїт виплатив „Дністер“ відшкодовань в сумі 5 мільонів, 340 тисяч корон.

ФОНДИ „ДНІСТРА“ виносять (з кінцем р. 1904) суму 1,183,874 кор. і уміщені суть в цївних паперах.

В „ДНІСТРІ“ єсть обезпечених більше як 300.000 будинків. На покритє хат черепом дістають члєни „Дністра“ позичку в Товаристві кредитовім „Дністер“.

ПОЛІСИ „ДНІСТРА“ приймають ся при всіляких позичках в Банку кравім, касах ошадности і касах сиротинських.

ЧИСТИЙ ЗИСК по скінченім році зєртає ся члєнам; в лїтах 1901—1904 зєвєрнув „Дністер“ члєнам 284.857 кор.; (за лїта 1900 до 1902 по 8%, за 1903 р. 5% премії)

АГЕНЦІЇ „ДНІСТРА“ находить ся у всіх містах і більших селах і треба подавати обезпечєнє через агєнта; господарі письмєнні повинні старати ся о агєнції „Дністра“ в таких сторонах, де инні агєнти „Дністра“ не роблять. Агєнти „Дністра“ заробили вже провізії 662.807 корон.

НА ЖИТЄ обезпєчайчє ся тїлькє через „Дністер“ в Товаристві Крак.; свою провізію від сїх обезпечєнь дає „Дністер“ на рускі добродїйні цїли.

„Дністер“ припоручили Преосв. Єпископські Ординаряти.

Стережіть ся огня! Асекуруйте ся в „Дністрі“!

Покривайте свої хати черепом (дахівками)!